

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 9Sk/52/2019
Identifikačné číslo spisu: 2019200027
Dátum vydania rozhodnutia: 30.06.2020
Meno a priezvisko: JUDr. Judita Kokolevská
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2020:2019200027.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Viery Nevedelovej a členiek senátu JUDr. Judity Kokolevskej a JUDr. Sone Langovej, v právnej veci sťažovateľa (predtým žalobcu): U. L. A., E. XX.XX.XXXX, I. B. XXX, zastúpeného advokátom: Mgr. Martin Gavuliak, so sídlom Kašmírska 7, Bratislava, proti žalovanej: Sociálna poisťovňa, so sídlom ul. 29. augusta č. 8-10, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia generálneho riaditeľa žalovanej, č.: XXX XXX XXXX X zo dňa 6. decembra 2018, o kasačnej sťažnosti žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Trnave, č. k. 48Sa/3/2019-44 zo dňa 23. septembra 2019 takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť z a m i e t a.

Sťažovateľovi náhradu trov kasačného konania n e p r i z n á v a.

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Trnave (ďalej aj „správny súd“ alebo „krajský súd“), rozsudkom, č. k. 48Sa/3/2019-44 zo dňa 23. septembra 2019 zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania rozhodnutia Generálneho riaditeľa žalovanej, č. XXX XXX XXXX X zo 6. decembra 2018, ktorým podľa § 218 ods. 2 zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 461/2003 Z. z.“), zamietol v celom rozsahu odvolanie žalobcu a potvrdil rozhodnutie Sociálnej poisťovne, ústredie č. XXX XXX XXXX X z 20. februára 2017, ktorým bola zamietnutá žiadosť žalobcu o prepočet a doplatenie starobného dôchodku k dovŕšeniu veku 57 rokov.

2. Podľa názoru krajského súdu nebolo medzi účastníkmi konania sporné, že žalobca vykonával službu zaradenú do I. a II. kategórie funkcií 18 rokov a 249 dní. Rovnako nebolo sporné, že žalobca vykonával od 1. januára 2000 do 14. mája 2003 zamestnanie III. kategórie (zamestnanie resp. služba I. a II. kategórie funkcií trvali k 31. decembru 1999). Spornou medzi účastníkmi konania bolo zodpovedanie právnej otázky, či práve výkon zamestnania - vojaka z povolania v období od 1. januára 2000 do 14. mája 2003, t. j. zamestnanie III. kategórie sa považuje za tzv. službu v ostatných prípadoch. Zodpovedanie tejto právnej otázky má následne vplyv na stanovenie dôchodkového veku žalobcu. Konkrétne, či žalobcovi vznikol nárok na starobný dôchodok dovŕšením 58 rokov veku alebo 57 rokov

veku.

3. Poukázal na predchádzajúci rozsudok Krajského súdu v Trnave, č. k. 43Sa/26/2017-40 z 20. augusta 2018, v ktorom krajský súd v bode 11, ktorého uplatnenia sa dovoľáva aj žalobca uviedol, že : „...termín „služba v ostatných prípadoch“ treba vykladať v širšom rozsahu ako služba v II. kategórii funkcií s ohľadom na znenie ust. § 132 ods. 1 písm. a), ktoré pojednáva výlučne o službe I. kategórii funkcií. Znamená to, že štúdium žalobcu v 1. a 2. ročníku na strednej odbornej vojenskej škole nepochybne treba považovať za prípravu na výkon profesionálnej služby v ozbrojených silách (§ 6 ods. 1 písm. d/), ktorú by bolo možné považovať za službu v ostatných prípadoch, ako to má na mysli ust. § 132 ods. 1 písm. b).“ Preto krajský súd v ďalšom konaní zaviazal žalovanú doplniť dokazovanie tak, aby bez akýchkoľvek pochybností bolo preukázané, či štúdium v 1. a 2. ročníku na strednej odbornej vojenskej škole možno považovať v zmysle § 132 ods. 1 písm. b) za ostatnú vojenskú službu. Z predchádzajúceho rozsudku nevyplýva, že by krajský súd ustálil, že výkon zamestnania - vojaka z povolania po 1. januári 2000, je potrebné na účely stanovenia dôchodkového veku považovať za službu v ostatných prípadoch. Krajský súd zaviazal žalovanú doplniť dokazovanie vo vzťahu k štúdiu žalobcu, konkrétne či 1. a 2. ročník na strednej škole možno považovať za ostatnú vojenskú službu, pričom v tomto smere žalovaná postupovala a výsledok riadne odôvodnila. V súvislosti so štúdiom žalobcu správny súd uviedol, že žalobca v správnej žalobe nenamietal, že by sa mala doba jeho štúdia započítať za dobu služby v ostatných prípadoch. Teda ani záver žalovanej, že žalobca neštudoval na strednej odbornej vojenskej škole, ani vojenskej vysokej škole nie je medzi účastníkmi konania sporný.

4. Z obsahu správnej žaloby vyplýva, že žalobca považoval výkon povolania po 1. januári 2000 do 14. mája 2003 za tzv. „službu v ostatných prípadoch“, resp. tvrdil, že zamestnanie vykonávané v III. kategórii sa má vykladať ako „služba v ostatných prípadoch.“ S týmto právnym názorom sa správny súd nestotožnil. Žalobca dôvodnosť svojho tvrdenia, že aj výkon zamestnania - vojak z povolania po 1. januári 2000 v III. pracovnej kategórii sa považuje za tzv. službu v ostatných prípadoch, odvodil od rozsudku Krajského súdu v Bratislave, sp. zn. 10Sd 216/2013 zo 6. júna 2014. V súvislosti s uvedeným rozsudkom krajský súd mal za to, že v ňom krajský súd práve naopak uzavrel, že zamestnanie III. pracovnej kategórie, za ktoré bolo na základe vyjadrenia osobitného orgánu sociálneho zabezpečenia označené štúdiom v prvom a druhom ročníku na strednej odbornej vojenskej škole, sa za tzv. službu v ostatných prípadoch nepovažuje, pretože potom by logicky nebolo potrebné doplniť dokazovanie za účelom, aby sa bez akýchkoľvek pochybností preukázalo, či štúdiom v prvom a druhom ročníku na strednej odbornej vojenskej škole nemožno považovať v zmysle § 132 ods. 1 písm. b/ za ostatnú vojenskú službu. V prípade, ktorý bol predmetom rozhodovania vo veci sp. zn. 10Sd 216/2013 bolo pre rozhodnutie vo veci rozhodujúce, či sa štúdiom v prvom a druhom ročníku na strednej odbornej vojenskej škole nepovažuje za službu v ostatných prípadoch, avšak o túto situáciu v prípade žalobcu nejde. Obdobný záver vyplýva aj z rozsudku Najvyššieho súdu SR sp. zn. 9So/108/2016 z 30. mája 2018, v ktorom najvyšší súd skonštatoval, že : „Štúdium po skončení povinnej školskej dochádzky sa u žiakov vojenských škôl (VSOŠ) vykazovalo ako doba štúdia v I. a II. časti výkazu so zaradením tejto doby do III. pracovnej kategórie. Žiaci VSOŠ vojenskú základnú službu vykonávali počas štúdia v 3. a 4. ročníku. Štúdium v 1. a 2. ročníku VSOŠ, nie je možné považovať za ostatnú vojenskú službu podľa § 132 ods. 1 písm. b) zákona č. 100/1988 Zb.“

5. S poukazom na citované rozsudky krajský súd zastáva názor, že dobu výkonu zamestnania v III. pracovnej kategórii nemožno subsumovať pod službu v ostatných prípadoch. Podľa názoru správneho súdu, služba v ostatných prípadoch zahŕňa výkon služby zaradenej do I. pracovnej kategórie, pochopiteľne za predpokladu, že ju vojak nevykonával v rozsahu najmenej 20 rokov, ktorá skutočnosť by za splnenia zákonných podmienok zakladala zníženie dôchodkového veku na 55 rokov (§ 132 ods. 1 písm. a/ zákona č. 100/1988 Zb.), výkon služby zaradenej do II. pracovnej kategórie a prípadne dobu štúdia na vojenských školách na základe stanoviska osobitného orgánu sociálneho zabezpečenia pre profesionálnych vojakov. V prípade žalobcu je na účely stanovenia dôchodkového veku potrebné vychádzať z ustanovení § 174 ods. 1 písm. c) zákona č. 100/1988 Zb. v spojení s § 274 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z. z., nakoľko mu vznikol nárok na starobný dôchodok po 1. januári 2004 a jeho nároky týkajúce sa výkonu funkcie - vojaka z povolania, zostávajú zachované, len pokiaľ ide o jeho zaradenie do zamestnaní I. a II. pracovnej kategórie.

6. Z obsahu administratívneho spisu mal za preukázané, že žalobca sa narodil XX. S. XXXX. Z potvrdenia Vojenského úradu sociálneho zabezpečenia z 11. júla 2013 vyplýva, že žalobcovi bolo pre nárok na výsluhový dôchodok zhodnotené nasledovné obdobie poistenia : obdobie základnej vojenskej služby od 1. septembra 1980 do 31. augusta 1981 v II. kategórii funkcií, obdobie od 01.05.1982 do 31.12.1992, vojak z povolania v II. kategórii funkcií, obdobie od 01.01.1993 do 31.12.1999, vojak z povolania v I. kategórii funkcií a obdobie od 01.01.2000 do 14.05.2003, vojak z povolania, III. pracovná kategória. Výsluhový dôchodok mu bol priznaný od 15.05.2003. Teda žalobca v I. kategórii funkcií vykonal spolu 7 rokov, v II. kategórii funkcií spolu 11 rokov a 245 dní a v III. pracovnej kategórii 3 roky a 135 dní.

7. Vychádzajúc z doby výkonu služby žalobcu v I. a II. kategórii funkcií, správny súd následne posudzoval, či žalovaná stanovením dôchodkového veku žalobcu dovŕšením 58 rokov veku, ktoré žalobca dovŕšil dňa XX.XX.XXXX, postupovala v súlade so zákonom. Správny súd, majúc za to, že výkon zamestnania - vojak z povolania v III. pracovnej kategórii sa nepovažuje za tzv. službu v ostatných prípadoch, čo znamená, že nebol daný zákonný dôvod na aplikáciu ustanovenia § 132 ods. 1 písm. b) zákona č. 100/1988 Zb. uzavrel, že dôchodkový vek žalobcu, bol v súlade s ustanovením § 174 ods. 1 písm. c) zákona č. 100/1988 Zb. v spojení s § 274 ods. 1 a § 65 ods. 1 zákona č. 461/203 Z. z., t. j. dovŕšením 58 rokov veku (.), určený správne. V konaní bolo preukázané, že žalobca vykonával službu v I. a II. kategórii funkcií spolu 18 rokov a 245 dní, ktorá skutočnosť mu zakladá zníženie dôchodkového veku na 58 rokov veku. S poukazom na uvedené žalovaná rozhodla vecne správne a preto správny súd žalobu ako nedôvodnú podľa § 190 SSP zamietol.

8. Voči rozsudku Krajského súdu v Trnave podal žalobca v zákonom určenej lehote kasačnú sťažnosť, z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia veci krajským súdom. Podľa jeho názoru, súd pochybil, keď dospel k právnemu záveru, že obdobie služby v III. pracovnej kategórii sa nepovažuje za ostatné prípady služby uvedené v ust. § 132 ods. 1 písm. b) zákona č. 100/1988 Zb.

9. Uviedol, že tvrdenie súdu uvedené v bode 7. je zavádzajúce, pretože žalobca nepožadoval započítať pre nárok na zníženie dôchodkového veku zamestnanie zaradené do III. pracovnej kategórii ale službu III. kategórii, teda službu v ostatných prípadoch, okrem služby I. kategórii, podľa predpisov účinných do 01.01.2004. Podmienka uvedená v ustanovení § 132 ods. 1 písm. b) zákona č. 100/1988 Zb. na určenie dôchodkového veku 57 rokov po dosiahnutí najmenej 20 rokov služby v I. a II. kategórii funkcií, platila za účinnosti zákona č. 121/1975 Zb., nie za účinnosti zákona č. 100/1988 Zb.

10. Sťažovateľ nesúhlasil s tvrdením správneho súdu uvedeným v bode 31 rozsudku, pretože doba štúdia na vojenských školách (žiaci 1. a 2. ročníka) nebola a nie je službou v III. kategórii. Podľa § 132 ods. 1 písm. b) zákona č. 100/1988 Zb., vzniká nárok na starobný dôchodok vo veku 57 rokov, ak vojak z povolania vykonával najmenej 20 rokov službu v ostatných prípadoch. Súd sa možnosťou započítania služby žalobcu v ostatných prípadoch nezaoberal a jasne ani nezdôvodnil, podľa čoho sa táto služba nehodnotí.

11. Podľa názoru sťažovateľa žalovaná aj krajský súd pri rozhodovaní riadili zákonom č. 121/1975 Zb. a nie relevantným zákonom č. 100/1988 Zb., ktorý umožnil započítať do doby služby aj akúkoľvek ostatnú službu, vrátane III. kategórii. Uvedený predpis platil do 31. 12. 2003, pričom žalobca splnil podmienku 25 rokov zamestnania a 20 rokov ostatnej služby do dňa prepustenia do zálohy, 14. 05. 2003. Pre žalobcu je preto potrebné stanoviť dôchodkový vek 57 rokov.

12. Na základe uvedených dôvodov navrhol, aby kasačný súd zmenil rozsudok Krajského súdu v Trnave tak, že rozhodnutie žalovanej zruší, vec jej vráti na ďalšie konanie a prizná mu úplnú náhradu trov konania.

13. Žalovaná sa v určenej lehote k námietkam uvedeným v kasačnej sťažnosti nevyjadřila.

14. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len "najvyšší súd") ako súd kasačný (§ 438 ods. 2 SSP), po zistení, že kasačnú sťažnosť podal včas účastník konania, bez nariadenia pojednávania (§ 455 SSP) preskúmal vec v rozsahu kasačnej sťažnosti a dospel k záveru, že kasačná sťažnosť nie je dôvodná.

15. Podľa § 2 ods. 1 a 2 SSP, v správnom súdnictve poskytuje správny súd ochranu právam alebo právom chráneným záujmom fyzickej osoby a právnickej osoby v oblasti verejnej správy a rozhoduje v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom. Každý, kto tvrdí, že jeho práva alebo právom chránené záujmy boli porušené alebo priamo dotknuté rozhodnutím orgánu verejnej správy, opatrením orgánu verejnej správy, nečinnosťou orgánu verejnej správy alebo iným zásahom orgánu verejnej správy, sa môže za podmienok ustanovených týmto zákonom domáhať ochrany na správnom súde.

16. V konaní nebolo sporné, že sťažovateľ vykonával službu vojaka v období od 01.09.1980 do 31.08.1981 v II. kategórii funkcií (základná služba), od 01.05.1982 do 31.12.1992 v II. kategórii funkcií (vojak z povolania), od 01.01.1993 do 31.12.1999 v I. kategórii funkcií (vojak z povolania), od 01.01.2000 do 14.05.2003 v III. pracovnej kategórii (vojak z povolania). Uvedené obdobia boli zhodnotené Vojenským úradom sociálneho zabezpečenia pre nárok na výsluhový dôchodok. Sporným zostala otázka, či žalovaná mala do počtu rokov zvýhodneného pracovného zaradenia pre účely určenia dôchodkového veku započítať aj obdobie od 01.01.2000 do 14.05.2003, v ktorom sťažovateľ vykonával službu ako vojak z povolania v III. pracovnej kategórii.

17. Podľa § 65 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 461/2003 Z.z.“) poistenec má nárok na starobný dôchodok, ak bol dôchodkovo poistený najmenej 15 rokov a dovŕšil dôchodkový vek.

18. Podľa § 65 ods. 2 zákona č. 461/2003 Z.z., dôchodkový vek je 62 rokov veku poistenca, ak tento zákon v odsekoch 4 až 8, § 65a a § 274 neustanovuje inak.

19. Podľa § 274 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z.z., nároky vyplývajúce zo zaradenia zamestnaní do I. a II. pracovnej kategórie sa zachovávajú.

20. Podľa § 14 ods. 2, 3 a 4 zákona č. 100/1988 Zb., do I. pracovnej kategórie sú zaradené zamestnania, v ktorých sa vykonávajú sústavne a v priebehu kalendárneho mesiaca prevažne rizikové práce, pri ktorých dochádza k častým a trvalým poruchám zdravia pracujúcich pôsobením škodlivých fyzikálnych a chemických vplyvov, a to

- a) zamestnania v baníctve so stálym pracoviskom pod zemou v hlbinných baniach,
- b) ostatné zamestnania v baníctve vykonávané pod zemou v hlbinných baniach,
- c) zamestnania pod zemou pri uskutočňovaní podzemných stavieb baníckym spôsobom,
- d) zamestnania členov leteckých posádok a pracovníkov sústavne činných v lietadle za letu,
- e) zamestnania členov posádok námorných lodí,
- f) zamestnania, v ktorých sa vykonávajú zvlášť ťažké a zdraviu škodlivé práce v hutách alebo v ťažkých chemických prevádzkach,
- g) zamestnania kesonárov a potápačov,
- h) zamestnania vykonávané v prostredí ohrozenom vo významnej miere ionizujúcim žiarením pri úprave a konečnom spracovaní rádioaktívnych surovín, v jadrových elektrárnach a pri obsluhu cyklotrónu a výskumného reaktoru,
- i) zamestnanie vykonávané s dokázanými chemickými karcinogénmi a pri pracovných procesoch s rizikom chemickej karcinogenity,
- j) zamestnanie v baníctve vykonávané pod spodnou úrovňou nadložia a na skrývke v povrchových baniach (lomoch) na uhlie, na rádioaktívne nerasty a na nerasty, z ktorých možno priemyselne vyrábať kovy, na magnezit, azbest, tuhu, kaolín, žiaruvzdorné íly, keramické lupky, sadrovec, živec a na kremeň a kremenec na chemickotechnologické spracovanie alebo na spracovanie tavením,
- k) zamestnania v ťažbe a pri opracovaní kameňa, pri mletí a drvení kremeňa, kremenca a živca, pri formovaní žiaruvzdorných výrobkov a pri úprave keramických surovín vykonávané v prostredí vysokej koncentrácie agresívneho fibroplastického prachu, pokiaľ sú pracujúci pri výkone týchto

zamestnaní nadmerne ohrození silikózou, a zamestnania sklárov dutého skla,
l) zamestnania v stokovej sieti v podzemných priestoroch.

Do II. pracovnej kategórie sú zaradené zamestnania, v ktorých sa vykonávajú sústavne a v priebehu kalendárneho mesiaca prevažne práce, pri ktorých sú pracujúci

- a) veľmi významne obťažovaní látkami, prostredím alebo pracovnými postupmi, takže po dlhoročnom výkone týchto prác vznikajú trvalé škody na ich zdraví,
- b) obťažovaní látkami, prostredím alebo pracovnými postupmi, i keď k trvalým škodám na ich zdraví dochádza iba výnimočne, ak sa tieto práce vyznačujú trvalou a nadmernou namáhavosťou alebo trvalým a nadmerným nebezpečenstvom úrazu, ktoré spravidla ne možno ovplyvniť technickými opatreniami,
- c) poverení činnosťou v zahraničí obťažovaní nepriaznivými pracovnými a životnými podmienkami v tropických alebo inak zdravotne ťažkých oblastiach.

Ako zamestnanie zaradené do I. (II.) pracovnej kategórie sa za dobu pred 1. januárom 2000 hodnotí služba vojakov z povolania (§ 129) zaradená do I. (II.) kategórie funkcií, ak nevznikol nárok na dôchodok podľa piatej časti tohto zákona. Služba zaradená do I. kategórie funkcií sa v týchto prípadoch hodnotí ako zamestnanie I. pracovnej kategórie uvedené v § 14 ods. 2 písm. b) až h).

21. Podľa § 21 ods. 1 zákona č. 100/1988 Zb., v znení účinnom do 01.01.2004, občan má nárok na starobný dôchodok, ak bol zamestnaný najmenej 25 rokov a dosiahol vek aspoň

- a) 55 rokov, ak bol zamestnaný najmenej 15 rokov v zamestnaní uvedenom v § 14 ods. 2 písm. a) alebo najmenej 10 rokov v takom zamestnaní v uránových baniach,
- b) 55 rokov, ak bol zamestnaný najmenej 15 rokov v zamestnaní uvedenom v § 14 ods. 2 písm. b), ak bol z tohto zamestnania prevedený alebo uvoľnený z dôvodov uvedených v § 12 ods. 3 písm. d) a e),
- c) 55 rokov, ak bol zamestnaný najmenej 20 rokov v zamestnaní uvedenom v § 14 ods. 2 písm. b) až h),
- d) 58 rokov, ak bol zamestnaný najmenej 20 rokov v zamestnaní uvedenom v § 14 ods. 2 písm. i) až l), alebo
- e) 60 rokov.

22. Podľa § 174 ods. 1 a 2 zákona č. 100/1988 Zb. občan, ktorý vykonával pred 1. januárom 2000 zamestnanie I. pracovnej kategórie, prípadne službu I. alebo II. kategórie funkcií, má po 31. decembri 1999 nárok na starobný dôchodok tiež, ak bol zamestnaný najmenej 25 rokov a dosiahol vek aspoň

- a) 56 rokov, ak bol zamestnaný najmenej 14 rokov v zamestnaní uvedenom v § 14 ods. 2 písm. a), prípadne 9,5 roka, ak ide o také zamestnanie v uránových baniach, alebo 19 rokov v zamestnaní uvedenom v § 14 ods. 2 písm. b) až h) alebo 19 rokov v službe I. kategórie funkcií,
- b) 57 rokov, ak bol zamestnaný najmenej 13 rokov v zamestnaní uvedenom v § 14 ods. 2 písm. a), prípadne 9 rokov, ak ide o také zamestnanie v uránových baniach, alebo 18 rokov v zamestnaní uvedenom v § 14 ods. 2 písm. b) až h) alebo 18 rokov v službe I. kategórie funkcií,
- c) 58 rokov, ak bol zamestnaný najmenej 12 rokov v zamestnaní uvedenom v § 14 ods. 2 písm. a) prípadne 8 rokov, ak ide o také zamestnanie v uránových baniach, alebo 16 rokov v zamestnaní uvedenom v § 14 ods. 2 písm. b) až h) alebo 16 rokov v službe I. kategórie funkcií alebo 17,5 roka v službe II. kategórie funkcií, alebo
- d) 59 rokov, ak bol zamestnaný najmenej 11 rokov v zamestnaní uvedenom v § 14 ods. 2 písm. a),

prípadne 7,5 roka, ak ide o také zamestnanie v uránových baniach, alebo 15 rokov v zamestnaní uvedenom v § 14 ods. 2 písm. b) až l) alebo 15 rokov v službe I. alebo II. kategórie funkcií.

Podmienkou vzniku nároku na starobný dôchodok podľa odseku 1 je, že zamestnanie I. pracovnej kategórie alebo služba I. alebo II. kategórie funkcií trvali k 31. decembru 1999; za zamestnanie sa na tieto účely považujú i náhradné doby a doby uvedené v § 5 ods. 1 a v § 6 ods. 1 nariadenia vlády Československej socialistickej republiky č. 117/1988 Zb.

23. Podľa § 132 ods. 1 zákona č. 100/1988 Zb., vojak z povolania má nárok na starobný dôchodok, ak bol zamestnaný najmenej 25 rokov a dosiahol vek aspoň

a) 55 rokov, ak vykonával najmenej 20 rokov službu zaradenú do I. kategórie funkcií,

b) 57 rokov, ak vykonával najmenej 20 rokov službu v ostatných prípadoch.

24. Podľa § 103 ods. 1, bod 2. zákona č. 114/1998 Z. z. o sociálnom zabezpečení vojakov, účinnom od 29.04.1998 do 01.07.2002, od nadobudnutia účinnosti tohto zákona sa na sociálne zabezpečenie vojakov nepoužijú § 130 až 145 zákona č. 100/1988 Zb. o sociálnom zabezpečení v znení neskorších predpisov.

25. Nárok na starobný dôchodok vzniká najskôr dovŕšením dôchodkového veku, ktorý podľa § 65 ods.1 zákona č.461/2003 Z.z. je 62 rokov. Skorší vznik nároku na starobný dôchodok odôvodňuje splnenie podmienok, uvedených v § 21 ods. 1, § 132 ods. 1 alebo § 174 ods. 1 a 2 zákona č. 100/1988 Zb.

26. V posudzovanom prípade nárok sťažovateľa na skorší dôchodkový vek odôvodňuje len splnenie podmienok podľa § 174 ods. 1 a 2 zákona č. 100/1988 Zb., a preto bolo potrebné prihliadať len na dobu služby vykonávanú do 01.01.2000 vo zvýhodnenej kategórii funkcií. Keďže od účinnosti zákona č. 114/1998 Z. z. sa na sociálne zabezpečenie vojakov nemôžu použiť § 130 až § 145 zákona č. 100/1988 Zb., nemôže sa použiť ani jeho § 132 ods. 1 písm. b), ktorého aplikácie sa sťažovateľ domáhal.

27. V danom prípade sťažovateľ splnil podmienku nároku na skorší odchod do dôchodku až dovŕšením veku 58 rokov podľa § 174 ods. 1 písm. c) zákona č. 100/1988 Zb., pretože do 01.01.2000 vykonával službu v I. kategórii funkcií 7 rokov (od 01.01.1993 do 31.12.1999) a v II. kategórii funkcií v dobe od 01.09.1980 do 31.08.1981 a od 01.05.1982 do 31.12.1992, t. j. 11 rokov a 7 mesiacov (spolu 18 rokov, 7 mesiacov). Nesplnil podmienky na uznanie dôchodkového veku dovŕšením 57 rokov podľa § 174 ods. 1 písm. b) zákona č. 100/1988 Zb. pretože nevykonával službu v rozsahu 18 rokov v I. kategórii funkcií.

28. Pre účely určenia vzniku nároku sťažovateľa na starobný dôchodok, je v tomto prípade bez právneho významu, v akej pracovnej kategórii a po akú dobu vykonával službu po 01.01.2000.

29. Na základe uvedených dôvodov kasačný súd dospel k záveru, že Krajský súd v Trnave vec správne právne posúdil. Kasačnú sťažnosť žalovanej vyhodnotil ako nedôvodnú, a preto ju podľa § 461 SSP zamietol.

30. O náhrade trov kasačného konania rozhodol kasačný súd podľa § 467 v spojitosti s ust. § 167 ods. 1 SSP tak, že žalobcovi náhradu trov nepriznal, pretože nemal úspech v konaní.

31. Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku n i e j e prípustný opravný prostriedok.